

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010607
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7221010607.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou v trestnej veci obžalovaného G. T. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. februára 2022 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

G. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom W., t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

je vinný, že

dňa 13.04.2019 v presne nezistenom čase na ul. R. X v Košiciach prevzal od R. E., nar. XX.XX.XXXX, osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi Lancer, červenej metalízy, EČV: KE XXXFJ, rok výroby 1991, VIN: C ktoré mu bolo zverené za účelom vykonania opráv, pričom vozidlo v dohodnutom termíne dňa 16.04.2019 nevrátil, bez súhlasu majiteľa vozidla obstaral kupca za účelom jeho predaja a toho času už odsúdenej L. H. dal pokyn na predaj vozidla, ktorý odsúdená realizovala s vedomím, že obžalovaný nie je majiteľom vozidla zn. Mitsubishi Lancer, EČV: KE XXXFJ, nevediac, že toto patrí K. E., nar. XX.XX.XXXX, a čiastku za predaj vozidla odovzdala G. T., čím týmto svojim konaním spôsobil K. E., nar. XX.XX.XXXX, škodu v celkovej výške 342,00 €,

teda

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

tým spáchal

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzuje

Podľa § 213 ods. 1, § 42 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 2 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T 28/2020 zo dňa 21.09.2020, právoplatného toho istého dňa, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov, v spojitosti s výrokmi o trestoch trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 79/2019 zo dňa 23.04.2019, trestného rozkazu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 177/2019 zo dňa 04.12.2019 a rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T 10/2020 zo dňa 04.06.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky o trestoch obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stížanie G. T. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 252/20/8803 zo dňa 04.06.2021, podľa ktorej sa mal obžalovaný dopustiť zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a L. H. prečinu sprenevery podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 213 ods. 1 Trestného zákona takým spôsobom, že G. T. dňa 13.04.2019 v presne nezistenom čase na ul. R. X v Košiciach prevzal od R. E., nar. XX.XX.XXXX osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi Lancer, červenej metalízy, EČV: KE XXXFJ, rok výroby 1991, VIN: C ktoré mu bolo zverené za účelom vykonania opráv, pričom vozidlo s vedomím, že patrí K. E., nar. XX.XX.XXXX, v dohodnutom termíne dňa 16.04.2019 nevrátil, bez súhlasu majiteľa vozidla obstarával kupca za účelom jeho predaja a obvinenej L. H. dal pokyn na predaj vozidla, ktorý obvinená L. H. realizovala s vedomosťou o tom, že obvinený G. T. nie je majiteľom vozidla zn. Mitsubishi Lancer, EČV: KE XXXFJ, nevediac, že toto patrí K. E., nar. XX.XX.XXXX, a čiastku za predaj vozidla odovzdala obvinenému G. T., čím týmto svojim konaním spôsobili K. E., nar. XX.XX.XXXX, škodu v celkovej výške 342,00 €.

L. H., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach bola zo spáchania tohto skutku právoplatne odsúdená trestným rozkazom tohto súdu sp. zn. 5T 28/2021 zo dňa 09.06.2021, právoplatným dňa 07.07.2021, na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

V trestnej veci obžalovaného G. T. súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej a ostatných svedkov, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku a listín.

Obžalovaný G. T. trestnú činnosť popieral od začiatku trestného stížania, keď síce potvrdil, že predmetné osobné motorové vozidlo prevzal od R. E. na opravu, potom ho užíval, nepamätá kedy ho mal vrátiť, ale keď povedal, že ho chce predať, bol pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku. V čase kedy k nemu došlo pracoval ako murár na základe písomnej dohody o vykonaní prác a popri tom si v čase voľna privyrábala opravou áut u C. R.. Vozidlo Mitsubishi Lancer červenej metalízy už mal v minulosti na oprave a aj dňa 13.04.2019 ho prevzal od R. E. s tým, že opraví kľučky a výfuk a celkovo ho pripraví na STK. Vozidlo mal odovzdať 16.04.2019 a nemal od menovaného povolenie používať ho na osobné účely. Doklady od vozidla mu E. neodovzdal, ale povedal, že sú v priehradke. Nevykonával také opravy, pri ktorých by musel priehradku otvárať, resp. aby potreboval tieto doklady, preto ich nevyberal a teda ani nepozrel. Aj keď nie je držiteľom vodičského oprávnenia a mal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, toto vozidlo riadil. S L. H. a jej deťmi boli na chate, kde pili a on si dal aj „trávu“. Tam G. R. povedal, že chce toto vozidlo predať, ale nemyslel to vážne. Vozidlo sa predalo bez jeho súhlasu a vedomia. Z chaty šli smerom od Novej nemocnice na Sídliisko KVP. Chcel odbočiť na čerpaciu stanicu, ale zbadal policajnú hliadku a pretože bol v zákaze činnosti zľakol sa, ihneď odbočil späť na hlavnú a pokračoval na Sídliisko KVP. Policajti si to všimli, šli za ním, zastavili ho a keď sa nevedel preukázať dokladmi oprávňujúcimi ho pre vedenie vozidla nasadili mu putá a zobrali ho so sebou. Priateľke povedal, aby si z vozidla zobrala veci a zamkla ho. Po prepustení zo zadržania šiel za H. do krízového centra na D. X v Košickej Novej Vsi pre kľúče od auta, ktoré chcel odniesť E., pretože opravy na ňom už boli vykonané. Vtedy mu H. povedala, že auto predala tak, ako bolo dohodnuté. Dohodnuté však nič také nebolo, žiadne peniaze mu nedala, použila ich na nákup pre deti. R. E. neoznámil, že vozidlo bolo predané, niekoľkokrát ho hľadal na Tereze, v mieste, kde vozidlo

od neho prevzal, ale nevedel v ktorej bráne a na ktorom poschodí býva. Starý mobil stratil, nemal na neho telefónne číslo. Mal zato, že E. je majiteľom vozidla, pretože len jeho pravidelne videl na tomto vozidle jazdiť a aj predtým mu vozidlo odovzdával na opravu. K. E. nepoznal, nevedel, že takáto osoba vôbec existuje, a teda už vôbec nie aký je jej vek. S R. E. sa o poškodenej nikdy nerozprávali, prvýkrát ju videl v pojednávacej miestnosti.

Svedkyňa - poškodená K. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Mitsubishi Lancer, červenej metalízy, ktoré vzhľadom na svoj vek už neriadila, túto činnosť a vôbec starostlivosť o vozidlo prevzal jej vnuk R. E., s ktorým býva v spoločnej domácnosti. Vnuk ju vozil k lekárovi aj za jej storočnou matkou. Dňa 13.04.2019, v sobotu, jej vnuk po raňajkách povedal, že G. T. príde pre vozidlo na parkovisko pred blok, aby ho opravil, pretože v máji ho čakala STK. Cez okno videla ako vnuk a T. nasadli do tohto vozidla a odišli. Od vnuka vie, že spolu s vozidlom dal T. 50,00 € a že na druhý deň prišiel od neho T. pýtať ďalších 20,00 €. Obžalovaného nepozná a dňa 13.04.2019 ho videla prvýkrát cez okno. Aj keď bola evidovaná ako vlastníčka a držiteľka vozidla, kúpnu cenu za neho, ktorá činila okolo 300,00 €, zaplatil vnuk. Príspevok na pohonné hmoty ani žiadne dávky v súvislosti s týmto vozidlom nepoberala. Keď obžalovaný vozidlo nevrátil psychicky sa z toho zrútila. Nevie čo je s vozidlom, ale určite ho obžalovaný predal, pretože predaj aj inzeroval. V trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 342,00 €.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ďalší svedkovia:

R. E. vypovedal, že obžalovaného spoznal vo februári 2019 pri garáži za nákupným centrom Galéria, kde otec jeho kamaráta opravoval autá a obžalovaný mu chodil pomáhať. Pretože R. dostal porážku obrátil sa na obžalovaného so žiadosťou o opravu kľúčiek a koncovky výfuku. Dňa 13.04.2019 odovzdal obžalovanému vozidlo na parkovisku na R. 1, kde mu dal aj 55,00 € s tým, že opravené vozidlo mu prinesie o dva, tri dni. Na druhý deň mu obžalovaný volal, že koncovka výfuku nevyhovuje, že potrebuje kúpiť novú a na ten účel si prišiel po ďalších 50,00 €. Vtedy ho poprosil, aby mu dal rádio, že ho namontuje, lebo pri hudbe sa mu bude lepšie pracovať. Opravy mal realizovať v garáži svojho známeho v Košiciach - Krásnej. V utorok sa s obžalovaným kontaktoval telefonicky a tento mu povedal, že vozidlo mu donesie v stredu. Nestalo sa tak, obžalovaný už nebol na mobile kontaktný, preto po dvoch dňoch šiel udalosť nahlásiť na OO PZ Košice - Západ. Bolo to prvýkrát čo sa na obžalovaného s požiadavkou opravy auta obrátil, pretože od bratranca vedel, že aj jemu opravoval vozidlo. S kľúčmi od vozidla odovzdal obžalovanému aj technický preukaz a povedal mu, že auto je napísané na jeho babku. Následne pátral po obžalovanom i vozidle, ale auto sa nenašlo doteraz. Na Facebooku našiel profilovú fotku obžalovaného, na ktorej bol odfotený so svojou priateľkou a predmetným vozidlom. Kolegovia ho informovali, že videli jeho auto na Ťahanovciach, na Furči ako obžalovaný viezol deti svojej priateľky a potom medzi Krásnou a Košickou Poliankou vo vozovom parku.

L. H. vypovedala, že s obžalovaným má dcéru G. H., nar. XX.XX.XXXX, avšak obžalovaný nie je evidovaný ako otec dieťaťa. Takmer rok bývali spolu v krízovom centre, odkiaľ obžalovaného vyhodili po tom ako z centra pomizli nejaké veci. Istý čas obžalovaný býval u sestry na Pereši, chodievala tam za ním. Poslednýkrát sa s obžalovaným videla vtedy, keď ich policajti zastavili a pretože obžalovaný nemal vodičský preukaz, zobrali ho so sebou. Počas toho ako bol vo výkone trestu mu napísala list a viac sa s ním nekontaktovala, lebo kvôli nemu sa dostala do problémov a ešte žiadal, aby mu poslala balík.

R. E. ani K. E. nepozná. O aute jej obžalovaný povedal len toľko, že mu ho dal kamarát aby ho opravil a že mu dal aj peniaze na súčiastky. Zobral ju, deti a jej sestru a šli na chatu pána R. do Ličartoviec, aby tam strávili víkend. Večer pri stole sa obžalovaný pýtal R. či mu nevie zohnať kupcu na toto vozidlo, na čo mu R. povedal, že sa posnaží. Ona ani obžalovaný na chate nepili, alkohol požívali len jej sestra s priateľom R., drogy sa tam neboli žiadne. Na druhý deň obžalovaný odviezol jej sestru s priateľom a deťmi na D. a asi po hodinke sa pre ňu vrátil. Mali v pláne ísť na Pereš. Smerovali na Sídliisko KVP a keď chceli odbočiť na prvú čerpaciu stanicu, obžalovaný tam zbadal policajtov, a aj keď dal smerovku, neodbočil. Policajti ich zastavili, vyžiadali si od obžalovaného kľúče od vozidla aj doklady, ktoré boli v palubnej doske. Pozrela si doklady, boli to kartičky a vtedy prišla na to, že vlastníkom auta je nejaká žena. Nevie, či si doklady prečítal aj obžalovaný. Predtým ako obžalovaného zobrali policajti stihol jej povedať, aby sa spojila s R. kvôli kľúčom od jeho chaty. Šla na Pereš k sestre, odtiaľ telefonovala R. a povedala mu, že vozidlo zostalo na benzínke. Potom za ňou prišiel R. na čiernom jeepe spolu s dvoma mužmi, šli na benzínku, kde bolo predmetné vozidlo, vybrala si z neho svoje veci, ktoré R. hodil do jeepu a odovzdala mu kľúče a papiere od vozidla. Videla ako R. dal tieto veci A. F. a povedal mu, aby natankoval.

R. ju odviezol do krízového centra v Košickej Novej Vsi a dal jej 40,00 € s tým, že sú to peniaze za auto. Je pravdou, že keď obžalovaného pustili z polície prišiel za ňou do krízového centra, tam mu dala 40,00 € za auto, obžalovaný odišiel do obchodu a potom doniesol deťom niečo sladké. Obžalovaný keď tvrdí, že nepovedal aby sa vozidlo predalo tak klame, povedal jej to aj vtedy, keď ich zastavila polícia.

G. R. vypovedal, že obžalovaného stretol po dlhšom čase v autoservise svojho kamaráta, kde obžalovaný pracoval. Vznikli tam nejaké problémy, obžalovaný skončil na ulici, prespával vo vagónoch. Rozhodol sa že mu pomôže a dal mu k dispozícii svoju chatu v Obišovciach, aby tam zatiaľ býval a chatu mu strážil. Obžalovaný používal osobné motorové vozidlo Mitsubishi Lancer červenej metalízy s tým, že je jeho. Keď bol chatu skontrolovať spýtal sa ho obžalovaný, či mu nevie to auto predať. Potom mu volala L. H. s tým, že ich zastavili policajti, že obžalovaného zobrali do CPZ a že obžalovaný ju požiadal, aby auto predala. Povedal jej, že pozná niekoho kto vykupuje autovraky, že ho osloví. S A. F. šli pre H. do Košickej Novej Vsi, zaviedla ich na čerpaciu stanicu Slovnaft na Sídliisko KVP, kde predmetné vozidlo parkovalo. F. si vozidlo prezrel a povedal, že ho berie. H. odviezli domov a viac sa o toto vozidlo nezaujímal, nevidel ho. Nevie kto bol v skutočnosti majiteľom vozidla, pretože doklady od vozidla nevidel. A. F. pozná asi 15 rokov, vraky áut sústreďoval na bývalom družstve v Košickej Polianke, kde sa aj permanentne zdržiaval. Pamätá, že menovaný vyplatil H. na mieste kúpnu cenu za toto vozidlo okolo 40,00 €. Predpokladá, že k prepisu vozidla nedošlo.

A. F. uvádzal, že raz mu telefonoval G. R., že jeho známa predáva staré auto za šrotovú cenu. Šli na Sídliisko KVP, kde bolo vozidlo odstavené na čerpacej stanici. Rozhodol sa že ho zoberie, na mieste dal 40,00 € G. R. a on ich dal tej žene. Prítomní boli aj C. M. a B. F., ktorí s ním prišli na miesto na jeepe. Vo vozidle bol malý technický preukaz, ale on dokumenty od vozidla nepotreboval, pretože prepis vozidla nechcel riešiť. Následne auto predali cigánom asi za 80,00 €. Mal zato, že žena, ktorá bola pri predaji vozidla bola aj jeho majiteľkou, pretože z vozidla si vyberala nejaké veci. Jej meno nepozná, nekomunikoval s ňou, nepozná obžalovaného, K. E., ani R. E..

G. L. vypovedal len v prípravnom konaní, zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 10.08.2020 bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Do tejto uviedol, že u A. F., ktorý je jeho kamarát, videl niekedy v roku 2019 vozidlo Mitsubishi Lancer, červenej farby, avšak k podrobnostiam kúpy vozidla nič nevedel. Vozidlo bolo na vrakovisku nazývanom „svinkáreň“ v Košickej Polianke. Asi mesiac alebo dva po tom ako F. uvedené vozidlo predal, bol na inzerát nejakého vozidla v Čakanovciach, kde Mitsubishi Lancer videl. Nie je si však istý, či sa jednalo o to isté vozidlo. Nebol pri tom ako F. vozidlo kúpil, nevie za akým účelom to urobil, nevie či sa vo vozidle nachádzalo osvedčenie o evidencii, tzv. veľký technický preukaz, nebol ani pri jeho predaji, nevie či bolo ponúkané prostredníctvom internetovej stránky a nevie kde sa nachádza. Osobu obžalovaného ani R. E. nepozná. G. R. pozná z videnia zo zrazov motorkárov.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj:

znalecký posudok č. 3/2020, ktorý dňa 04.02.2020 vypracoval B. G. H., znalec v odbore Doprava cestná, odvetvie Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, Odhad hodnoty cestných vozidiel, ktorý určil všeobecnú hodnotu vozidla Mitsubishi Lancer 1300GLi, EČV: KE XXXFJ, výrobné číslo: C sumou 342,00 €, vrátane 20% DPH ku dňu 23.04.2019;

odborné vyjadrenie spracované firmou D. T. - autoservis, F. XX, W. zo dňa 26.06.2019 stanovilo kúpno-predajnú cenu predmetného osobného motorového vozidla so zreteľom na rok výroby (1991), počet najazdených kilometrov (25.000), možný technický stav a prieskum trhu na 100,00 € až 250,00 €;

evidenčná karta vozidla obsahuje okrem iného aj údaj o tom, že posledným vlastníkom a držiteľom predmetného vozidla je K. E., nar. XX.XX.XXXX, posledný záznam napovedá pre krádež vozidla;

ohlásenie odcudzenia predmetného vozidla bolo prijaté od R. E. dňa 19.04.2019, KR PZ v Košiciach vyhlásilo po vozidle pátranie dňa 23.04.2019;

protokol o kontrole technického stavu predmetného vozidla zo dňa 19.03.2019 svedčí v svojej časti A - technická kontrola, že bolo dočasne spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke a v časti B - emisná kontrola, že po tejto stránke bolo nespôsobilé;

správa o povesti obžalovaného vypracovaná obcou Čečejevce má evidenčný charakter, pretože obžalovaný sa ku dňu 03.03.2021 nezdržiaval v obci a o jeho majetkových a osobných pomeroch nebolo obci nič známe;

charakteristika obžalovaného vypracovaná Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice dňa 25.02.2021 vypovedá o tom, že obžalovaný bol dňa 01.08.20219 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, jeho správanie v nástupnom oddiele bolo na požadovanej úrovni, následne však v štyroch prípadoch porušil interné normy a predpisy, za čo mu bol v troch prípadoch uložený disciplinárny trest a v jednom prípade bolo previnenie riešené výchovným pohovorom. Pracovne zaradený nebol, zapájal sa do kultúrno-osvetových činností a študoval v dvojročnom učebnom odbore Výroba konfekcie. Disciplinárne odmenený nebol;

výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vypovedá o tom, že obžalovaný sa v období od 24.10.2014 do 24.02.2021 dopustil piatich priestupkov, z toho v dvoch prípadoch na úseku dopravy cestnej, za priestupok zo dňa 02.07.2018 mu bola uložená pokuta vo výške 250,00 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov a za priestupok zo dňa 16.11.2018 mu bola uložená pokuta 300,00 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, drobné krádeže z 24.10.2014 a 30.08.2018 boli sankcionované blokovými pokutami vo výške 30,00 € a 50,00 €, naposledy bola obžalovanému za znečisťovanie verejného priestranstva uložená dňa 23.03.2019 blokovaná pokuta vo výške 10,00 €;

odpis registra trestov obžalovaného obsahuje 19 záznamov. Posledný svedčí pre to, že Okresný súd Košice II trestným rozkazom sp. zn. 2T 14/2020 zo dňa 02.10.2020 právoplatným dňa 05.11.2020 uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Košice - okolie 5T 28/2020 upustil od súhrnného trestu. Nielen odpis registra trestov, ale aj pripojené súdne spisy Okresného súdu Košice II 0T 79/2019 a 2T 14/2020, Okresného súdu Revúca 2T 177/2019, Okresného súdu Košice I 7T 15/2020 a 10T 10/2020 a Okresného súdu Košice - okolie 5T 28/2020, ako aj súdne rozhodnutia osobitne v spise žurnalizované - trestné rozkazy Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T 14/2020 a sp. zn. 0T 79/2019 a rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T 28/2020, preukazujú rôznorodú trestnú činnosť obžalovaného, ktorú započal ešte ako mladistvý. Obžalovaný sa dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti, v 12 prípadoch bol súdený za prečin krádeže, v jednom prípade za prečin sprenevery, v 3 prípadoch za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, vo zvyšku za prečin výtržníctva. Aktuálne obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody uložený za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 207/2018 zo dňa 19.11.2018, ktorý mu bol pôvodne uložený ako trest podmienený, avšak dňa 26.09.2019 bol nariadený výkon 10-mesačného trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V ústave na výkon trestu s rovnakou vonkajšou diferenciáciou vykonal predtým súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu za prečin podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a iné prečiny uložil Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 5T 28/2020 zo dňa 21.09.2020, právoplatným toho istého dňa, vo výmere 22 mesiacov.

Súd, ktorému patrí vedúca a rozhodujúca úloha na hlavnom pojednávaní, vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Aplikoval takto jednu zo základných zásad trestného konania upravenú v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, v spojitosti s ostatnými základnými právnymi princípmi, na ktorých je vybudované trestné konanie a ktoré je nevyhnutné uplatniť v štádiu súdneho konania. Súd dôsledne dbal na zachovanie kontradiktórneho charakteru konania a zvolil také opatrenia, ktorými zabezpečil jeho riadny priebeh, zvlášť účelnosť. Dokazovanie ako najdôležitejšia fáza hlavného pojednávania bolo začaté výsluchom obžalovaného, ktorý bol vykonaný spôsobom súladným so zákonom, rovnako tak ako aj ďalšie dôkazné prostriedky precízne popísané vyššie v odôvodnení tohto rozsudku. V rámci uplatňovania zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci súd dal priestor procesným stranám pre obstarávanie, resp. predkladanie a navrhovanie dôkazov, pričom vykonal všetky navrhnuté, ale aj tie, ktoré vyhľadal sám. S rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu tých okolností a vykonávaniu tých dôkazov, ktoré svedčili proti obžalovanému, ako aj tých okolností a dôkazov, ktoré svedčili v jeho prospech. Následne vyhodnotil každý jeden dôkaz samostatne, ako aj v nadväznosti na ostatné dôkazy, všetky starostlivo a nestranne a takto získal vnútorné presvedčenie, že obžalovaný konal spôsobom popísaným

vo výrokovvej časti tohto rozsudku, ktoré konanie právne posúdil ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Pri hodnotení dôkazov sa súd riadil zásadou upravenou v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorá kladie dôraz aj na zákonné získanie a vykonanie dôkazov a zároveň prípustnosť použitia dôkazu v konaní. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov znamená, že súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však neznamená možnosť ľubovôle súdu, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Takto hodnotiac aj dôkazy spojené s osobou obžalovaného dospel súd k rozhodnutiu o treste, ktorý považuje za zákonný a spravodlivý.

Obžalovaný svoju vinu počas celého konania popieral, potvrdil len to, že osobné motorové vozidlo Mitsubishi Lancer, červenej metalízy, EČV: KE XXXFJ, prevzal za účelom vykonania opráv od svojho známeho R. E.. Tieto opravy aj vykonal, ale vozidlo mu nevrátil, pretože stratil mobilný telefón, v ktorom mal kontakt na menovaného a nevedel ho v okolí jeho bydliska nájsť, pričom presne jeho adresu nepoznal. Pokiaľ povedal G. R., že vozidlo chce predať, nemyslel to vážne, bol pod vplyvom alkoholu a návykovej látky. Nevedel kto je vlastníkom motorového vozidla, nevidel doklady od vozidla, ktoré vždy riadil E., preto sa domnieval, že on je vlastníkom a držiteľom tohto vozidla. K. E. nepozná, nevedel, že takáto osoba vôbec existuje. Za predmetné vozidlo mu nikto nezaplátil.

Zo spáchania skutku tak, ako je formulovaný vo výroku tohto rozsudku, je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný výpoveďou svedkyne L. H., ktorá bola v inkriminovanom čase partnerkou obžalovaného. Potvrdila, že obžalovaný využíval predmetné vozidlo aj na súkromné účely. Na chate u R. sa vyjadril tak, že vozidlo chce predať. Po tom ako boli v Košiciach cestou na Sídliisko KVP zastavení policajnou hliadkou, ktorá pri kontrole zistila, že obžalovaný nemá oprávnenie pre vedenie vozidla, obžalovaný ju inštruoval ako má s vozidlom naložiť. Vzápätí telefonovala R., ktorý zabezpečil kupcu. Kúpnu cenu 40,00 € odovzdala obžalovanému po tom, ako bol prepustený zo zadržania. Výpoveď svedka G. R. taktiež svedčí v neprospech obžalovaného a dokresľuje okolnosti, ku ktorým vypovedala spomenutá svedkyňa. R. povedal, že sa nezaujímal kto je skutočne vlastníkom predmetného motorového vozidla, videl len že ho používal obžalovaný a prezentoval, že ide o jeho vozidlo. Potvrdil, že obžalovaný ho na jeho chate v Obišovciach požiadal, či by na toto vozidlo nevedel nájsť kupcu. Z výpovede svedka G. R. vyplynulo tiež, že vozidlo kúpil A. F., ktorého pre tento účel zabezpečil, pretože vedel, že skupuje autovraky. Svedok F. uvedený aj v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdil s tým, že o doklady od vozidla sa nezaujímal, nemal v úmysle realizovať prepis vozidla, ktoré v krátkom čase predal cigánom za 80,00 €. Svedok R. E. podrobne objasnil okolnosti, za ktorých od neho obžalovaný prevzal dňa 13.04.2019 osobné motorové vozidlo a tiež uviedol, že obžalovaného informoval, že vlastníkom vozidla je jeho babka. Obžalovaný však poprel, že by mal takúto informáciu.

Z výpovede K. E., ako aj z listín - evidenčnej karty vozidla, protokolu o kontrole technického stavu vozidla a ohlásenia od cudzenia vozidla vyplýva, že menovaná je vlastníčkou a držiteľkou osobného motorového vozidla zn. Mitsubishi Lancer, červenej metalízy, EČV: KE XXXFJ, rok výroby 1991, po ktorom bolo vyhlásené pátranie dňa 24.04.2019. Vozidlo, ktorého všeobecnú hodnotu stanovil znalec B.. G. H. ku dňu 23.04.2019 na 342,00 € vrátane DPH, sa doposiaľ nachádza na neznámom mieste.

Výsledky znaleckého skúmania v odbore Doprava cestná nasvedčujú pre záver, že na majetku K. E., vlastníčky a držiteľky predmetného motorového vozidla, bola spôsobená malá škoda a to konaním jednak toho času už za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona odsúdenej L. H., ktorá poskytla obžalovanému G. T. pomoc na spáchanie trestného činu, keď na pokyn obžalovaného oslovila G. R., ktorý sprostredkoval predaj predmetného vozidla A. F..

Obžaloba kladie G. T. za vinu, že osobné motorové vozidlo ktoré mu bolo zverené si prisvojil s tým, že čin spáchal na K. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá z titulu veku, keďže v čase skutku bola osobou vyššieho veku, mala viac ako 60 rokov, je chránenou osobou. Na základe uvedeného právne posúdila konanie obžalovaného ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazaním na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona. Nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že K. E. je vlastníčkou a držiteľkou tohto vozidla, menovanú obžalovaný nepoznal, vozidlo prevzal od R. E., ktorého ako jediného videl toto vozidlo riadiť, posúdil súd konanie G. T. po právnej stránke len ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný odoprel vypovedal na hlavnom pojednávaní k svojim osobným pomerom, preto pri posudzovaní otázky trestu vychádzal súd len z listín, ktoré k osobe obžalovaného prečítal, za aplikácie

už vyššie spomenutých zásad. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa súd okrem už spomenutých základných zásad trestného konania riadil aj zásadami pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona, keď prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy. Poľahčujúcu okolnosť, na ktorú by mohol pri rozhodovaní o výmere trestu prihliadnuť súd na strane obžalovaného nezistil, priťažuje mu však okolnosť podľa § 37 písm. m/ a teda, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený. Aby bola naplnená litera zákona súd pri rozhodovaní o otázke trestu vychádzal aj z ďalších zásad, a to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, že je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, ktorý v svojej osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. V danom prípade, nakoľko ukladal súhrnný trest, vychádzal z toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný z tých, za ktoré trest ukladal, ktorým je prečin podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorý sa trestá odňatím slobody až na 2 roky. Spodná hranica trestnej sadzby nie je síce zákonom stanovená, avšak pri aplikácii § 38 ods. 4 Trestného zákona, kedy sa pri prevahe pomeru priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ako aj so zreteľom na to, že súd ukladal súhrnný trest pri zrušení trestov uložených za trestné činy, za ktoré bol odsúdený po tom ako spáchal predmetný skutok, prijal súd záver, že súhrnný 24-mesačný trest odňatia slobody nepodmienečne vytvorí dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život, zabezpečí ochranu spoločnosti pred ním tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pretože súd odsudzuje obžalovaného za prečin ktorý spáchal skôr ako mu boli oznámené odsudzujúce rozhodnutia vo veciach Okresného súdu Košice II OT 79/2019, Okresného súdu Revúca 2T 177/2019 a Okresného súdu Košice I 10T 10/2020 za inú jeho trestnú činnosť, uložil súd obžalovanému T. súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a súčasne zrušil výroky o trestoch uložených mu skoršími trestnými rozkazmi a rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tieto skoršie výroky o trestoch obsahovo nadväzujúce.

Súd taktiež zakázal obžalovanému viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 mesiacov, postupujúc tak v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Záverom súd podotýka, že o nároku poškodenej K. E. na náhradu spôsobenej majetkovej škody vo výške 342,00 € nerozhodol, pretože ho neuplatnila včas, do skončenia prípravného konania, pričom po zákonom poučení o možnosti pripojiť sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody do zápisnice o vylúčení svedka - poškodeného zo dňa 03.07.2020 vyslovene uviedla, že k trestnému konaniu sa nepripája, ale urobila tak až na hlavnom pojednávaní.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.